

[Finansministeren.]

et betydeligt underskud på finansloven nok ikke vække de allerstørste bekymringer; det er sammenhængen, der er tale om.

Der har været talt meget om besparelser under denne debat, og der kan være og har været megen forskellig opfattelse af nødvendigheden deraf. Jeg kan naturligvis ikke acceptere det, når man kalder de forslag, der er fremsat, asociale besparelser. Jeg mener, at vi fra de 5 forligspartiets side bedrøbt os på, at der netop sammenholdt med skattelettelserne er en fornuftig, også social balance i dem.

Men hvis man tænker sig, at en række af disse besparelser eller afgifter ikke blev gennemført, vil det naturligvis påvirke det underskud, som vi i øjeblikket opererer med på finansloven, i negativ retning; dette underskud vil vokse. Som jeg sagde før, må man vurdere finanspolitik, omkostningsudvikling og skattepolitik i sammenhæng, fordi vi naturligvis ikke kan se bort fra, at vi opererer og har opereret i de senere år med et stort betalingsbalanceunderskud. Jeg tror at kunne sige, at ingen regering, uden hensyn til hvordan den ser ud, vil kunne se bort fra det ansvar, der ligger i, at der må være en sammenhæng imellem hele den økonomiske politik, der også begrænser underskuddet på betalingsbalancen til en sådan størrelse, at det i hvert fald vil være muligt at finansiere det underskud, vi opererer med.

Det er også klart, at jo færre besparelser eller jo flere af afgiftsforslagene man piller ud af finansloven, des mindre vil operationsmulighederne være for at gennemføre foranstaltninger til at øge beskæftigelsen med. Jeg har ikke gjort det op, men jeg har i hvert fald en levende fornemmelse af, at de forslag, der allerede på nuværende tidspunkt er fremsat fra forskellige politiske partiers side, indbefattet også regeringens, løber op i mange milliarder kroner, hvis de skulle gennemføres til deres fulde pålydende.

Jeg vil gerne sige, at her bliver det nok nødvendigt, at man prøver at foretage en vurdering af, hvad der i den givne situation kan hjælpe bedst både på kort og på længere sigt over for de beskæftigelsesproblemer, vi står med, og at gøre sig klart, hvor store ressourcer der inden for, hvad der er

økonomisk forsvarligt med hensyn til en samlet vurdering af vores finanslov, vil kunne gennemføres, altså hvad det vil være økonomisk forsvarligt at gennemføre på disse områder.

Det er nogle af de ting, som vi i den nærmeste tid vil komme til at skulle diskutere og diskutere i en vis sammenhæng, idet der er en vis sammenhæng imellem skattelettelserne, der er gennemført, besparelserforslagene, der foreligger, og en række andre foranstaltninger, som enkelte partier har stillet forslag om. Det bliver ikke nogen let opgave, men det bliver vel det ansvar, som folketinget her vil få, om man er i stand til at anlægge den vurdering, der tjener beskæftigelsen og den videre udvikling bedst muligt. Jeg tror at kunne give tilsagn om, at vi i hvert fald fra regeringens side vil medvirke til at anlægge et sådant fremadrettet syn på disse områder i den vurdering, som skal foregå.

Hr. Poul Dam var bekymret for, om der var tid nok til at få gennemført finansloven, idet der kun var 8 uger. Jeg minder om, at i 1968 havde man kun 6 uger til rådighed til at gennemføre finansloven, og det lykkedes alligevel dengang at gennemføre den på en forsvarlig måde. Nu har man jo for nylig valgt formand for finansudvalget, jeg nærer ingen betænkelighed ved den nyvalgte formands evne til at tilrettelægge arbejdet på en fuldt tilfredsstillende måde. Men jeg må måske tilføje, at det kræver også, at folketinget vil medvirke sådan, at man hurtigst muligt kan få gennemført de besparelserforslag, de afgiftsforslag, som skal indarbejdes i finansloven, for de skal jo stilles som ændringsforslag til finanslovsforlaget, og derfor ligger der et pres på alle de udvalg, hvor disse forskellige forslag nu skal viderebehandles.

Jeg skal slutte med at sige, at fra finansministeriets side er vi parat til at yde den tekniske bistand og give de oplysninger, man har behov for.

Ministeren for Grønland (Holger Hansen):

Jeg vil gerne gøre nogle kommentarer til de bemærkninger, som såvel hr. Rosing som hr. Lars Emil Johansen har fremført i denne debat.

Først vil jeg gerne takke hr. Rosing for udtryk for forståelse for, at også dette om-